

คุยกับผู้อ่าน

ฉบับนี้เป็นฉบับว่าด้วยผู้สูงอายุ เพื่อสนับสนุนการรณรงค์ปีแห่งผู้สูงอายุ ซึ่งหวังว่าคงจะไม่ใช่ว่าอะไรจะไร้ค่าเพียงปีเดียวแล้วหายไป แบบไฟไหม้ฟาง แต่ที่จริงที่มีการจัดให้ปีไหนมีการรณรงค์เรื่องอะไรนั้น เป็นการกระตุ้นให้มีการคิดที่จะทำอะไรกันอย่างจริงจังในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งคงจะต้องต่อเนื่องเรื่อยไป ไม่ใช่หยุดเสียเพียงปีเดียว

การคำนึงถึงการแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุ เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ อาจใช้พิจารณาตามกระบวนการแห่งอริยสัจ 4 คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค

คงจะต้องมีการรวบรวมวิเคราะห์วิจัยว่า ทุกข์ของผู้สูงอายุ มีอะไรบ้าง มากน้อยแค่ไหน ทุกข์เหล่านั้นเกิดจากเหตุอะไรบ้าง (สมุทัย) จะต้องมีการดับเหตุแห่งทุกข์นั้น ๆ (นิโรธ) และจะมีวิธีการหรือ มรรค วิธีอย่างไรที่จะทำให้เหตุแห่งทุกข์นั้น ๆ ดับลง

ทุกข์ของผู้สูงอายุในประเทศไทย คงจะมีมากน้อยผิดแผกแตกต่างกับทุกข์ของผู้สูงอายุในประเทศฝรั่งหรือประเทศญี่ปุ่น เพราะพื้นฐานทางวัฒนธรรม ทางศาสนา ทางเศรษฐกิจสังคมแตกต่างกัน ฉะนั้นเห็นฝรั่ง เห็นญี่ปุ่น ทำอะไรในเรื่องนี้ จะเอาอย่างจะไปมิได้ คงจะต้องมองถึงทุกข์ของไทย และปัญหาของทุกข์ของไทยในความเป็นไทย และสร้างมรรควิธีที่จะแก้ปัญหาให้แบบไทย ซึ่งสอดคล้องกับพื้นฐานของเราเอง ทั้งทางวัฒนธรรม ทางศาสนา และเศรษฐกิจสังคม

บัดนี้รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการ เพื่อจัดทำนโยบายผู้สูงอายุแห่งชาติ หวังว่าคงจะได้มีการรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์วิจัยอย่างละเอียดถี่ถ้วนในเรื่องของทุกข์และสมุทัย ก่อนที่จะพรอดพราดทำอะไร ๆ ลงไป เพราะถ้าดับทุกข์ผิดที่จะเกิดทุกข์อื่น ๆ ตามมาอีก

คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยผู้ที่ทั้งสูงอายุและสูงตำแหน่ง เช่น เป็นรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี ต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในแต่ละวัน ท่านก็ทำงานประจำไม่ค่อยไหวอยู่แล้ว เพื่อสนับสนุนรัฐบาล “หมอชาวบ้าน” จึงขอรณรงค์ในทางความคิด ถ้าท่านผู้อ่านมีความคิดอ่านอย่างไรทั้งในเรื่องผู้สูงอายุ และเรื่องอื่น ๆ จะส่งมาที่ “หมอชาวบ้าน” ก็ได้รายยินดีประมวลความคิดเหล่านั้นและหาทางเผยแพร่หรือส่งต่อความคิดความอ่านไปสู่ผู้ทาง ที่จะใช้ความคิดนั้น ๆ เพื่อพัฒนาประเทศต่อไป

ประเวศ วะสี